

ROMÂNIA  
TRIBUNALUL  
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de 14 noiembrie 2011

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - judecător

GREFIER -

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea asupra cererii formulate în baza Legii contenciosului administrativ și fiscal de către reclamanta SC în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE având ca obiect anulare act administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșier, după care:

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 9 noiembrie 2011 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitate părților să depună la dosarul cauzei concluzii scrise, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 14 noiembrie 2011, iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 14 noiembrie 2011 și pentru data de azi, 21 noiembrie 2011.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față constată că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului la data de ) sub dosar reclamanta SC a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului, să dispună anularea Deciziei de impunere a Raportului de inspecție fiscală a recunoașterea dreptului societății reclamantă la rambursarea sumei de lei reprezentând TVA deductibil și obligarea pârâtei la plata de despăgubiri și daune morale în sumă de 50.000 lei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta arată că a primit soluția la contestația formulată cu încălcarea termenului de 45 de zile calculat de la înregistrare, iar actul atacat este nul absolut. În continuare, reclamanta arată că aprecierile organului care a soluționat contestația formulată sunt abuzive și neconforme cu realitatea, precum și că societatea îndeplinește toate condițiile legale referitoare la deductibilitatea TVA aferentă facturilor fiscale r.

În drept s-au invocat dispozițiile art.70 alin.1 din Codul de procedură fiscală, art.16 alin.2 din Constituția României, art.128, art.145, art.146 din Codul fiscal.

În apărare, pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat instanței să respingă acțiunea formulată ca neîntemeiată și să mențină acele contestate ca fiind legale și temeinice.

La termenul de judecată din data de ) reclamanta a invocat excepția de nelegalitate a Deciziei de impunere nr. și a Deciziei nr. arătând că aceste acte sunt nelegale fiind adoptate cu încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute de lege. În drept s-au invocat dispozițiile art.4 din Legea nr.554/2004, Legii nr.571/2003, art.145 alin.1 și alin.2, art.143, art.144, art.144 1, art.146 alin.1 lit.a, art.128 alin.1, alin.5, alin.6,

art.155 alin.5 lit.a, b, c, e, art.134 2 alin.1, alin.2, HG nr.44/2004, art.70 (1) din Codul de procedură fiscală.

În susținerea respectiv combaterea cererii de chemare în judecată părțile au solicitat, iar instanța a încuviințat administrarea probei cu expertiza tehnică fiind întocmit în cauză Raportul de expertiză contabilă nr. (f.176-200 vol.I, 1-60 vol.II) și a probei cu înscrisuri sens în care au fost depuse la dosarul cauzei: Decizia nr. (f.17-28 vol.I), Procesul – verbal nr. (f.31-57 vol.I), contestația înregistrată sub nr. (f.106-107 vol.I), Decizia de impunere nr. (f.109-113 vol.I), Raportul de inspecție fiscală nr. (f.114-148 vol.I), alte înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Cu privire la excepțiile de nelegalitate invocate instanța reține potrivit art.4 alin.1 din Legea nr.554/2004 legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze și nici atunci când excepția de nelegalitate a fost invocată în cauze penale.

Așadar, pentru ca excepția de nelegalitate să fie admisibilă, este necesar ca de actul administrativ cu privire la care se invocă excepția să depindă soluția ce se va da în litigiu, pe fond. Or, în prezenta cauză, obiectul litigiului, pe fond, este reprezentat tocmai de actele a căror excepție de nelegalitate s-a invocat de către reclamantă. Cu alte cuvinte, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea pe fond a Deciziei de impunere nr. și a Deciziei iar, pe de altă parte, invocă excepția de nelegalitate a aceluiași acte. Atâta vreme cât reclamanta are deschisă calea acțiunii în anulare a unor acte administrative, aceleași acte nu pot fi analizate și pe calea excepției de nelegalitate, concomitent. De altfel, pentru reclamantă, ar fi și lipsită de finalitate soluționarea cauzei pe excepția de nelegalitate având în vedere consecințele admiterii unei astfel de excepții, respectiv aceea a neluării în considerare a actelor în privința cărora a fost admisă excepția de nelegalitate strict în litigiul în care s-a invocat excepția, acte care însă ar continua să existe și să-și producă efectele în afara litigiului de față.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 4 din Legea nr.554/2004, vor fi respinse excepțiile de nelegalitate invocate. Aspectele vizate de reclamantă prin cele două excepții pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei pe fond.

Referitor la fondul cauzei, se constată că la data de 20.02.2010 inspectorii din cadrul instituției pârâtă au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. constatându-se cu ocazia controlului că soldul sumei negative a TVA care nu se justifică a fi rambursată se ridică la suma de

Prin Decizia de impunere nr. emisă de pârâtă s-a stabilit TVA respinsă la rambursare în cuantum de

Reclamanta a formulat contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. și Deciziei de impunere nr. înregistrată la instituția pârâtă sub nr. solicitând aprobarea la rambursare a sumei de și aferentă facturilor nr.0000 și nr.

Prin Decizia nr. pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă cu privire la TVA solicitată la rambursare.

Sușinerile reclamantei privind tardivitatea și nulitatea absolută a actelor contestate pe considerentul că pârâta a soluționat cererea sa cu încălcarea termenului de 45 de zile prevăzut

de art.70 alin.1 din Codul de procedură fiscală sunt neîntemeiate, faptul soluționării contestației peste acest termen nefiind de natură să conducă la concluzia că se poate invoca excepția tardivității ori a nulității și că ar determina nulitatea actelor atacate.

Din concluziile Raportului de expertiză contabilă nr. \_\_\_\_\_ rezultă însă, cu privire la facturile nr. \_\_\_\_\_ și \_\_\_\_\_, că societatea reclamantă îndeplinește condițiile de deductibilitate a TVA aferente în sumă de \_\_\_\_\_ lei și de \_\_\_\_\_ lei.

Expertul a ajuns la aceste concluzii după verificarea, în evidențele contabile ale societății reclamantă și prin mijloacele specifice expertizei contabile, a corectitudinii și legalității înregistrărilor referitoare la cele două facturi mai sus identificate.

Nu pot fi reținute așadar susținerile pârâtei în sensul că lucrarea de expertiză este în contradicție cu realitatea obiectivă și cu aplicarea eronată a temeiurilor de drept referitoare la stabilirea obligațiilor fiscale.

În consecință, instanța constată ca fiind întemeiată cererea formulată de reclamantă pentru suma de \_\_\_\_\_ lei reprezentând TVA de rambursat, aferentă facturilor nr. \_\_\_\_\_ și nr. \_\_\_\_\_ și va anula în parte actele contestate.

Cererea reclamantei privind rambursarea TVA în sumă de \_\_\_\_\_ lei aferentă facturii nr. \_\_\_\_\_ va fi respinsă raportat la concluziile expertului conform cărora operațiunea de transfer a materialelor de construcții menționate în anexa nr.1 a facturii este nereală.

Cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata despăgubirilor pentru daunele morale, în conformitate cu prevederile art.18 alin.3 din Legea nr.554/2004, urmează a fi respinsă ca nefondată, SC \_\_\_\_\_ nedovedind prin nici un mijloc de probă existența prejudiciului moral suferit ca urmare a emiterii actelor de instituția pârâtă. Daunele morale nu pot fi acordate doar ca efect al admiterii în parte a cererii privind anularea actelor contestate și constatarea dreptului la rambursarea TVA.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse, văzând dispozițiile art.126 alin.1, art.128 alin.1, art.155 alin.5, art.145 și art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, instanța va admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC \_\_\_\_\_ în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului \_\_\_\_\_ dispunând conform dispozitivului sentinței.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată constând în taxa judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepțiile de nelegalitate invocate de reclamanta SC \_\_\_\_\_

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC \_\_\_\_\_ cu sediul în loc. \_\_\_\_\_ nr.120 com. \_\_\_\_\_ jud. \_\_\_\_\_ în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului \_\_\_\_\_ cu sediul în \_\_\_\_\_ bdul \_\_\_\_\_ Jud. Brașov și în consecință:

- anulează în parte Decizia nr. \_\_\_\_\_, Decizia de impunere nr. \_\_\_\_\_ și Raportul de inspecție fiscală nr. \_\_\_\_\_ emise de către pârâta referitor la respingerea contestației privind deducerea TVA în valoare de \_\_\_\_\_ lei aferentă facturilor nr. \_\_\_\_\_ și nr. \_\_\_\_\_.

- constată că pârâta îndeplinește condițiile cu privire la rambursarea sumei de \_\_\_\_\_ lei reprezentând TVA deductibilă.

Respinge restul pretențiilor reclamantei.

Obligă părâta să plătească reclamantei suma de [ ] lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 21 noiembrie 2010.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. [ ]

Dact. [ ]

- ex. 4 -

Dec. 1172/2010.